# Rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, 22 december 2020, afdeling Antwerpen
# Kamer AC10

# Vonnis

Vonnisnummer / Griffienummer
**2020/4930**

Datum van uitspraak
**22 december 2020**

Naam van de beklaagde(n)
**C. E.**

Systeemnummer parket
**16RA26637**

Notitienummer parket
**AN/A37/LB/94950/2016**

Inzake het Openbaar Ministerie

BURGERLIJKE PARTIJ :

**V.** I.
geboren te (…) (Albanië) op (…)
met woonstkeuze te (…)

burgerlijke partij, vertegenwoordigd door Meester V. B. E. , advocaat te (…)

tegen BEKLAAGDEN :

1. **C.** E. , RRN (…)
geboren te (…) (Albanië) op (...)
van Italiaanse nationaliteit
ingeschreven te (…)
thans verblijvende te (…)

Alias C. E. geboren op (…)
Alias N. E. geboren op (…)

beklaagde, bijgestaan door Meester P. H., advocaat te (…).

2. **R.** A., RRN (…)
geboren te (…) (Letland) op (...)
van Letse nationaliteit
ingeschreven te (…)

beklaagde, bijgestaan door Meester V. d. S. F., advocaat te (…).

**TENLASTELEGGINGEN**

Als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek;

Tussen 26 maart 2001 en 3 februari 2012, de feiten de voortdurende en achtereenvolgende uiting zijnde van eenzelfde opzet , het laat st e feit gepleegd zijn de op 2 februari 2012,

de verjaring der strafvordering rechtsgeldig gestuit zijnde door daden van onderzoek of vervolging, namelijk het navolgend proces-verbaal 501978/16 d.d. 16 december 2016 (stuk 44),

**A**
**exploitatie van andermans ontucht of prostitutie met verzwarende omstandigheden**
op welke manier ook, eens ander s ontucht of prostitutie te hebben geëxploiteerd, met name van V. I., geboren te (…) (Albanië) op (...)
(art. 380 § 1. 4°, en 382 §§ 1 en 4 Sw)

met de omstandigheid dat de dader daarbij direct of indirect gebruik heeft gemaakt van listige kunstgrepen , geweld, bedreigingen of enige andere vorm van dwang.
(art . 380 § 3. 1°, 382 §§ 1 en 4, en 483 Sw)

**te Antwerpen, en/of bij samenhang te Oostende, in het gerechtelijk arrondissement West-Vlaanderen, afdeling Brugge van 27 maart 2001tot 11 september 2005**
door **C.** E., **R.** A. ,

**B**
**mensenhandel in het kader van art. 380 § 1. 4° Sw - exploitatie van andermans ontucht of prostitutie met verzwarende omstandigheden**
het misdrijf mensenhandel te hebben gepleegd, zijnde de werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting , de opvang van een persoon , de wisseling of de overdracht van de controle over hem teneinde ten aanzien van deze persoon , met name ten aanzien van V. I., geboren te (…) (Albanië) op (...), het misdrijf te laten plegen dat bedoeld wordt in artikel 380 § 1. 4° van het Strafwetboek, te weten het exploiteren, op welke manier ook, van eens anders ontucht of prostitutie, waarbij zijn toestemming van geen belang was.
(art . 433 quinquies §§ 1. 1° en 2 Sw)

met de omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd door direct of indirect gebruik te maken van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige vorm van dwang.
(art. 433 septies 3°, 433 novies lid 1, en 483 Sw)

**te Antwerpen, en/of bij samenhang te Oostende, in het gerechtelijk arrondissement West-Vlaanderen, afdeling Brugge, en/of bij samenhang te Gent, in het gerechtelijk arrondissement Oost-Vlaanderen, afdeling Gent in de periode van 12 september 2005 tot en met 2 februari 2012**
door **C.** E., **R.** A.,

**PROCEDURE**

De rechtbank neemt de verzachtende omstandigheden aan zoals voorzien in de rechtstreekse dagvaarding dd . 4 juni 2020.

De behandeling en de debatten van de zaak hadden plaats in openbare terechtzitting .

De rechtspleging verliep in de Nederlandse taal, behalve wat het vertaald gedeelte betreft.

De rechtbank heeft als beëdigd tolk aangesteld E. D. al da, teneinde de beklaagde C. E. bij te staan voor vertaling van alles wat gezegd wordt van het Albanees naar het Nederlands en omgekeerd .

De recht bank nam kennis van de stukken van de rechtspleging en hoor de alle aanwezige partijen.

**BEOORDELING OP STRAFGEBIED**

## 1. FEITEN EN BEOORDELING

Eerste beklaagde C. E. wordt samen met zijn partner , tweede beklaagde R. A., vervolgd voor de jarenlange exploitatie van ontucht (tenlastelegging A) en mensenhandel (tenlastelegging B) ten aanzien van het slachtoffer V. I., telkens door het direct of indirect gebruik van listige kunst grepen, geweld, bedreigingen of enige vorm van dwang.

### 1.1. START VAN HET ONDERZOEK: AANGIFTE V. I. 2016

Op 3 augustus 2016 doet V. I. aangifte dat zij zich in de periode van 2000 tot en met 2012 diende te prostitueren en seksueel werd uitgebuit door haar ex-vriend, eerste beklaagde C. E., die ze leerde kennen in haar thuisland en met wie ze ook een dochter heeft . Hij heeft haar destijds zowel verbaal als fysiek bedreigd, opdat ze haar inkomsten uit prostitutie aan hem zou afgeven. Het geld zou hij geïnvesteerd hebben in een aantal eigendommen waaronder een hotel in Albanië en appartementen in België. C. E. zou gedurende de hele periode een (professionele en privé-) relatie hebben met tweede beklaagde R. A. en gebruik gemaakt hebben van de tussenkomst en van V. H. J. en T. S..

Bijkomend verklaart V. I. dat ze in een weeshuis opgroeide en C. E. leerde kennen in 1998 in Albanië, toen zij studeerde. Ze werd verliefd op hem omdat hij haar initieel geborgenheid en affectie gaf, haar overstelpte met cadeaus en haar voorstelde aan zijn familie. Ze is in juli 2000 naar België gekomen om met C. E. hier een gezin te stichten ; hij regelde haar visum en vlucht. Ze hebben ook samen een dochter, V. H. E., geboren in 2006.

C. E. regelt vervolgens ook een schijnhuwelijk (9 september 2009) voor haar, met de genaamde V. H. J.; zo bekomt zij haar verblijfsvergunning.

Daarna moet zij zich prostitueren in Oostende , om de schulden , die C. E. voor haar gemaakt heeft , terug te betalen. Hij wilde dat ze zich (tijdelijk) prostitueerde (hij vertelde "In een bar werken" ) om hun schulden af te betalen. Ze werkte in Oostende en in Antwerpen, zowel in de vitrines als in een bar. V. I. wilde dit niet, maar deed het toch onder druk van C. E. en met het oog op een schuldenvrije nieuwe start met hem.

In het begin pendelen V. I. en C. E. met een groene M. tussen Antwerpen en de bar (een verkapt bordeel) in Oostende. Later verblijft V. I. bij een andere prostituee. Ze wordt ook ondergebracht in Nederland, maar keert al snel terug.

V. I. werkte dagelijks in de prostitutie , me t slechts één rustdag per maand. Voor en na elke klant moest ze C. E. bellen; zo had hij een volledig zicht op haar inkomst en. Ze verdiende veel geld (vaak 2.000 euro per dag; ongeveer 30.000 euro per maand). C. E. kwam naar haar vitrine, zogezegd als klant en nam het geld dan uit haar portefeuille . V. I. werkte tot 2014 en meestal in (…). Beklaagden hebben haar samen gemanipuleerd en van haar gelden geleefd.

C. E. belemmerde haar sociale contacten en zij bleef geïsoleerd; hij liet niet toe dat ze een eigen vriendenkring opbouwde. Hij terroriseerde haar, was maniakaal met geld bezig en zij hield amper iets over van haar inkomsten. Ze betaalde al zijn onkosten en rekeningen en stuurde geld op naar zijn familie in Albanië , al dan niet via tussenkomst van kapper T. S.. C. E. kocht een hotel "I. c. d. M. C." in Albanië en twee appartementen in Antwerpen (aan de (…) en de (…)).

Ze gebruikte(n) geen drugs. Ze werd bedreigd met een mes en kreeg vuistslagen; hij bewaarde een pistool in het appartement in (…). Volgens haar waren zijn ouders perfect op de hoogte van haar werk en waar het geld vandaan kwam, hoewel hij niet wilde dat iemand wist dat zij een koppel waren. Zijn vader heeft haar veel verteld, ook over zijn "andere gezin" .

Op 15 maart 2012 verlaat ze hem uiteindelijk.

### 1.2. STANDPUNTENVAN BEKLAAGDEN

#### 1.2.1. Eerste beklaagde C. E.

Volgens de verdediging heeft C. E. geen strafbare feiten gepleegd; de klacht is een verzinsel van V. I., die deze formuleert uit jaloezie, rancune en geldgewin. Hij vraagt de vrijspraak .

In eerste instantie stelt C. E. dat de strafvordering verjaard is.

Verder wordt verwezen naar (i) de gewijzigde wetgeving en het "voordeel" dat dames hieruit tracht en te putten, (ii) het misbruik van de hoedanigheid als "wees", (iii) het niet actief betrokken zijn bij de prostitutie van V. I.; zij werkte zowel voor als na hun relatie als prostituee, (iv) het initiële· gebrek aan getuigen, (v) de beperkte verklaringen van pandbeheerster M. P., P. E. en B. M. en de niet- objectieve verklaringen van andere getuigen S. S. en M. L., (vi) de inkomst en uit de autohandel van C. E., die bovendien uit een gegoede familie komt en geïnvesteerd heeft in verschillende vastgoedprojecten, (vii) het gebrek aan controle over V. I., die haar eigen beslissingen nam, ook gelet op de langdurige afwezigheid van C. E. in het buitenland en (viii) de chantage door V. I. en de uitgewisselde (agressieve) berichten .

Volgens C. E. kaderen de betalingen enkel in de "huur" ("rent") van V. I. van het appartement aan de (…), waar zij ook bepaalde aanspraken op maakt. Dit zou bevestigd worden in het financieel onderzoek. C. E. zou ook bepaalde voorwaardelijke toezeggingen hebben gedaan om wille van dochter E., waarvan hij het vaderschap niet stellig betwist en dat bovendien bevestigd wordt in uitgewisselde sms-berichten, foto's in familiale sfeer en de beweringen van V. H. J. dat het kind niet van hem kan zijn . Volgens C. E. vertroebelt de verstandhouding met V. I. als de financiële mogelijkheden van beklaagde toenemen .

#### 1.2.2. Tweede beklaagde R. A.

Tweede beklaagde R. A. vraagt eveneens de vrijspraak. Haar professionele en amoureuze relatie met C. E. wordt gedetailleerd toegelicht. In die zin worden o ok de ontmoetingen in 2008 met V. I. gekaderd.

Volgens de verdediging is artikel 6 E.V.R.M . geschonden en is de strafvervolging vervallen door verjaring. Er zouden geen concrete bewijselementen (telefonie, huiszoeking, confrontatie, ...) voorhanden zijn ; het dossier zou gebaseerd zijn op veronderstellingen, die vooral à charge (en niet à décharge) werden verzameld.

R. A. verwijst naar (i) de eigen afgelegde verklaringen in verband met de ontmoetingen met V. I. op de luchthaven en het profitariaat en de jaloezie van V. I. (ii) de ongeloofwaardige verklaringen van V. I. over haar verblijf In een weeshuis, de getroffen regelingen door C. E., het gebrek aan getuigen en de afgifte van de dagelijkse inkomsten uit haar prostitutie, (iii) de getuigenverklaringen in verband met de relatie tussen V. I. en C. E. en haar activiteiten als prostituee, (iv) het uitvoerige bankonderzoek , (v) het dreigende berichtenverkeer tussen haar en V. I. en (vi) haar verblijven in het buitenland om te besluiten dat zij niet betrokken is bij de exploitatie van ontucht of de mensenhandel.

Het strafdossier heeft uitgewezen dat R. A. beschikt over drie onroerende goederen alsook een vierde, handelspand en kelder, samen met haar partner C. E.; deze worden gefinancierd via hypotheekleningen en de autohandel van C. E.. In Albanië regelde zij - via volmachten - bepaalde financiële aspecten (allemaal cash-transacties) voor C. E. bij de aankoop van het appartementsblok en baatte zij op verschillende verdiepingen een succesvolle fitnesszaak en meubelzaak uit. In verklaringen geeft ze ook toe dat ze een hecht gezin lijken, maar dit is slechts schijn en dat ze voor hem heeft gewerkt via dienstencheques.

## 1.3. BEOORDELING STRAFRECHTEIJKE VERANTWOORDELIJKHEID VAN C. E. EN R. A.

### 1.3.1. Algemeen

#### 1.3.1.1. **Verjaring en artikel 6 E.V.R.M .**

Beklaagden argumenteren dat de strafvordering vervallen is door verjaring en/of dat de rechten van verdediging zijn geschonden.

De rechtbank stelt vast dat de feiten niet verjaard zijn. De incriminatieperiode loopt van 27 maart 2001 tot en met 2 februari 2012. Het einde van de incriminatieperiode is gebaseerd op de laatste betaling van V. I. aan C. E. t . b .v. 900 euro , met de vermelding "rent". Deze betaling gebeurt volgens de rechtbank zeker niet in het kader van een reguliere verhuring. Dat er bericht en circuleren over de beëindiging van hun *relatie* in juni 2011 doet de verjaring geenszins lopen, maar bewijst integendeel dat hun relatie zeker niet gestopt was in 2008 , zoals eerste beklaagde C. E. het wil voorstellen .

Verder is er evenmin een aantasting van de rechten van verdediging van beklaagde(n). Uit het strafdossier blijkt dat R. A. uitvoerig verhoord werd door de politiediensten, met de mogelijkheid van bijstand door een raadsman, en bovendien de kans kreeg om bijkomende stukken te voegen aan het strafdossier, zodat zij sindsdien op de hoogte was van de feiten waarvan zij verdacht werd en haar rechten van verdediging kon laten gelden.

R. A. werd correct gedagvaard voor de zitting van deze rechtbank waar een openbare, mondelinge en tegensprekelijke behandeling van de zaak plaats vond. Zij was tijdens de behandeling ten gronde op 25 november 2020 in persoon aanwezig, werd bijgestaan door een raadsman en heeft verweer kunnen voeren met betrekking tot de haar ten laste gelegde feiten.

Dat door het tijdsverloop bepaalde onderzoekshandelingen niet meer konden worden gesteld doet hieraan geen enkele afbreuk.

De rechten van verdediging werden niet geschonden; de strafvordering is ontvankelijk.

1.3.1.2. **Bewezen tenlasteleggingen**

De rechtbank is van oordeel dat de feiten van de tenlasteleggingen A en B bewezen zijn .

Eerste beklaagde C. E. heeft zich, overeenkomstig artikel *433quinquies* van het Strafwetboek , schuldig gemaakt aan de werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting en het nemen van de controle over (één van zijn partners), het slachtoffer V. I., enkel met als doel de uitbuiting van haar prostitutie.

De exploitatie van de prostitutie is eveneens bewezen; deze kan er in bestaan een financieel voordeel te halen uit de prostitutie van een andere persoon en hier een bron van inkomsten van te maken. Het is daarbij niet vereist dat de dader geheel of ten dele leeft op kosten van diegene van wie hij de prostitutie exploiteert (in dezelfde zin: Antwerpen 2 juni 200, 4 2004, *NjW*, 1386.).

Concreet werd V. I. door beklaagde(n) overgebracht vanuit Albanië naar België, werd voor haar een verblijfvergunning, werkvitrine én een appartement geregeld, vervoerde C. E. haar van en naar haar werkplaatsen (bijvoorbeeld in Oostende), moest zij haar inkomsten aan hem afgeven, legde hij haar werkritme vast en werd zij gecontroleerd (aan de bar of vitrine, als C. E. in België verbleef) of bedreigd.

Ook het mededaderschap van tweede beklaagde R. A. staat vast. Ze heeft bijgedragen aan het manipuleren en het onder druk zetten van V. I., om als prostituee te werken voor C. E.; ze heeft verder ontegensprekelijk wetens en willens mee geprofiteerd van de grote geldsommen die V. I. genereerde met haar prostitutie-activiteiten.

C. E. en V. I. hadden een toxische liefdesrelatie die gepaard ging met geweld en bedreiging en waarbij net voldoende aandacht aan het slachtoffer werd besteed om haar toch een geborgen

gevoel te geven; C. E. bejegende haar afwisselend lief en agressief, overeenkomstig het "loverboy-principe" en gaf haar het gevoel dat niemand haar zou missen of beschermen. Hun gemeenschappelijk kind "E." paste perfect in het plan om V. I. aan hem te binden en werd gebruikt als ultiem drukkingsmiddel; V. I. wilde immers een gewoon gezin met hem vormen (voordien had ze drie verplichte abortussen) en ze slaagde er niet in om afstand van hem te nemen.

De rechtbank wijst hierbij op de opmerkelijke snelheid van de organisatie van de prostitutie-activiteiten van V. I.. Er zat een duidelijk plan achter: het (vooraf) regelen van het schijnhuwelijk met een vroegere kennis V. H. J., de onmiddellijke tewerkstelling van V. I. in een bar in Oostende en de raamprostitutie (zogezegd voor korte tijd) en de gelijktijdige relatie met tweede beklaagde R. A. (die op hetzelfde moment als V. I. aankwam in België), met wie hij drie kinderen heeft.

### 1.3.2. Concrete bewijselementen

De feiten zijn bewezen op basis van de gedetailleerde verklaringen van V. I. die objectief ondersteund worden door de resultaten van het gevoerde strafonderzoek , in het bijzonder van een aantal materiële vaststellingen, die voordien, in tempore non suspecto en niet enkel op initiatief van V. I., werden geregistreerd. Dit maakt haar verhaal zeer geloofwaardig, in tegenstelling tot de ongeloofwaardige verklaringen van beklaagden. De rechtbank verwijst verder concreet naar volgende bewijselementen.

#### 1.3.2.1. **Vaststellingen van de politiediensten**

V. I. werd een aantal keer geverbaliseerd in verschillende prostitutie- zones: op 20 maart 2001 volgde een eerste registratie in Oostende, in de prostitutiebuurt (…), met verblijf op de (…), op 7 augustus 2002 werd zij bestuurlijk aangehouden in het (…) en op 27 september 2001 werd een administratief verslag opgesteld van de aanwezigheid van V. I. in het prostitutiepand (…) in Oostende.

#### 1.3.2.2. **Inlichtingen Dienst Vreemdelingenzaken; schijnhuwelijk Italiaanse onderdaan; binding met andere prostituees**

Alle vrouwen uit de entourage van C. E. zijn , behalve R. A., betrokken in prostitutie en/of een verblijfsstatuut op basis van een schijnhuwelijk.

Uit het onderzoek van DVZ blijkt dat C. E. op 20 februari 1997 in België een asielaanvraag deed, samen met zijn " zus" N. E., " "L." waarover V. I. in haar verklaring sprak. Deze N. E. wordt vanaf 8 april 1997 herhaaldelijk aangetroffen in verschillende panden te (…), waar zij aan het werk is als prostituee.

Bij controle op 20 juli 2001 blijkt zijn Schengenvisum vervallen en verklaart C. E. gehuwd te zijn met een Italiaanse onderdaan R. R., geboren (…), 20 jaar ouder dan hem. C. E. heeft bepaalde

(andere) belangen in Italië wat ook wordt bevestigd door zijn talrijke reizen naar Italië.

Er is eveneens een link met V. E., die ook melding maakt van een (schijn)huwelijk met een Italiaanse onderdaan; V. E. geeft hetzelfde adres op als C. E., (…), wat eveneens vermeld wordt op de huurovereenkomst van 19 juli 2000 van het appartement (…) en op haar naam gehuurd wordt, maar bewoond wordt door V. I..

Het is merkwaardig dat R. A. zich in 2009 eveneens inschrijft op het adres aan de (…) en zij tewerkgesteld is bij A. nv, door middel van dienstencheques, met als enige " gebruiker " C. E., voor het pand (…), voor 38 uur per week.

1.3.2.3. **Financieel onderzoek**

Uit het financieel onderzoek blijkt een zeer grote discrepantie tussen de (quasi) onbestaande legale inkomsten en het aanzienlijke uitgavenpatroon van beklaagden. Tussen 1996 en 2008 is er geen spoor van inkom sten bij C. E., al brengt hij wel dienstencheques in op zijn aanslagbiljet.

Beklaagden kunnen verder gelinkt worden aan tientallen zicht rekeningen , spaarrekeningen en kredietverstrekkingen bij verschillende banken. Eén spaarrekening staat op naam van V. H. E..

Zij beschikken over middelen om appartementen en vitrines te huren, sturen gelden op via money transmitters en maken regelmatig vliegreizen. In een latere fase, vanaf 2008, beginnen zij vastgoed aan te kopen. Bovendien verkoopt C. E. een appartement door aan R. A.. Het argument van beklaagden dat deze aankopen gefinancierd worden met hypotheekleningen mist elke juridische of feitelijke grondslag, vermits de herkomst van de financiële middelen , waarmee deze leningen dan worden terugbetaald, niet wordt aangetoond of verklaard; evenmin wordt enig "startkapitaal" met dergelijk beperkt inkomen aannemelijk gemaakt . Het is evenmin geloofwaardig dat tweede beklaagde alle opgesomde taken (uitbaten fitness, meubelzaak, regelen financiële zaken) in Albanië zou kunnen combineren met haar gezin en haar tewerkstelling met dienstencheques in België.

Uit de bankbevraging blijkt ook dat V. I. via W. U. tussen eind mei 2007 en eind december 2007 maar liefst 17 internationale geldtransfers heeft uitgevoerd voor een totaal bedrag van 37.570 euro, naar vier verschillende bestemmelingen. Een groot deel daarvan werd cash afgehaald door C. E., in België, Albanië en Las Vegas. Hij zelf verzond ook grote bedragen.

Beklaagden beweren ook dat zij inkomen genereren uit de export van voertuigen. Er is evenwel geen spoor van een florerende autohandel. Onderzoek bij de douanediensten spreekt dit zeker tegen: er is welgeteld één voertuig gekend voor export ter waarde van 600 euro. Dat hij de wagens verhandelde op iemands anders naam, is blijkbaar een loutere spontane ingeving van het moment.

De door beklaagden bijgebrachte stukken (veelal niet-vertaald, in het Albanees) die hun inkomsten moeten staven, overtuigen de rechtbank evenmin.

1.3.2.4. **Gelijkluidende, overeenstemmende getuigenverklaringen**

De rechtbank verwijst naar de verklaring van V. H. J. in 2002, waarin deze uitdrukkelijk stelt dat zijn huwelijk met V. I. een schijnhuwelijk betreft , wat hij in een latere verklaring zal ontkennen, minstens nuanceren; dit wordt niettemin ook bevestigd in de verklaring van getuige D..

M. P., pandbeheerst er in het (…), herkent in haar verhoor van 12
december 2018 V. I. als " J.", die al een tijdje weg was uit het milieu .

Verhoor M. L. bevestigt het verhaal van V. I. en de gedwongen prostitutie alsook het afnemen van haar inkomsten. Volgens hem had C. E. voordien een ander meisje (kennelijk "L." ) dat voor hem werkte.

Een aantal getuigen, waaronder D. en C. Ev., verklaren dat C. E. zich inderdaad voordeed als handelaar in voertuigen maar dat ze dat niet geloofden; hij deed grootsprakerig, loog, overdreef en kende er niet veel van. Integendeel bestem pelen zij C. E. uitdrukkelijk als pooier.

C. Ev., oftewel "El.", herkent C. E. op foto en bevestigt dat hij de man is die haar naar België heeft gehaald. Ze herkent ook V. I., met wie ze enkele maanden in Oostende samengewoond heeft . Ze is zeker dat C. E. nog andere meisjes naar België heeft gebracht, waarvan één met krullen (Ele.) en J. (V. I.). Ze besluit: *"alles wat dat meisje verklaard heeft, klopt"* . Haar verklaring wordt onder meer bevestigd door de politionele informatie omtrent de personen die zij bijkomend in haar verklaring noemt.

1.3.2.5. **Overige onderzoekselementen**

Er zijn verwijzingen naar een dame, V., die ook werkte als prostituee en die bij haar bezoek aan het immo-kantoor vergezeld is van een man, herkend als C. E..

Het strafdossier bevat ook briefwisseling van Mr. J. aan V. I., waaruit blijkt dat er overleg is geweest tussen C. E. en V. I. over de toebedeling van het appartement of het uitbetalen van een gedeelte cash-gelden.

V. I. voegt bij haar klacht nog een handgeschreven testament van 13 januari 2011(dat het appartement gelegen aan de (…) te (…) aan haar en haar dochter zou worden overgelaten) en ook documenten en foto' s van haar en C. E. op vakantie met hun dochter .

Het aankoopbewijs van de groene M., die gebruikt werd voor het pendelen tussen Antwerpen en Oostende, staat op naam van C. E., terwijl het kenteken op naam van V. H. J. was ingeschreven.

1..3.3. **Bedreigende contacten C. E. en R. A. ten overstaan van V. J.**

Op 13 december 2017 doet v aangifte dat beklaagden haar op 12 december 2017 (de dag van het verhoor van C. E.) zijn komen bedreigen op het adres aan (…). Dit blijkt ook uit de oproep

aan de noodcentrale

## 2. STRAFTOEMETING

### 2.1. ALGEMEEN

De feiten zijn bijzonder ernstig en vermengen zich als gepleegd met eenzelfde eenheid van opzet zodat slechts een, de zwaarste, straf dient opgelegd

De feiten getuigen van een vervaagd normbesef, waarbij de drang naar gemakkelijk geldgewin primeert op het respect voor de fysieke en psychische integriteit van het slachtoffer. Eerste beklaagde C. E. maakte schaamteloos misbruik van de emotioneel en financieel afhankelijke positie waarin het slachtoffer V. I. zich bevond om hieruit munt te slaan De handelingen van beklaagden wijzen op een criminele ingesteldheid . C. E. liet zich haar inkomsten overhandigen, beledigde en bedreigde haar. Tweede beklaagde R. A. heeft wetens en willens bijgedragen tot de jarenlange onderdrukking van V. I. en profiteerde mee van de opbrengsten, die zij mee investeerde om een vastgoedimperium uit te bouwen.

Bij het bepalen van de strafmaat houdt de rechtbank rekening met de aard, de ernst en de continuïteit van de feiten, de lange incriminatieperiode, de traumatische gevolgen voor het slachtoffer, het aandeel van iedere beklaagde, de leeftijd, de persoonlijkheid en het strafrechtelijk verleden van beklaagden

Eerst e beklaagde C. E. werd vijf keer veroordeeld voor verkeersinbreuken.

Tweede beklaagde R. A. beschikt over een blanco strafregister.

De respectieve verdediging schetst de huidige leef- en werkomstandigheden van beide beklaagden, die een gezin vormen en gemeenschappelijke kinderen hebben. Voor tweede beklaagde R. A. wordt ondergeschikt een opschorting, dan wel een milde uitgestelde bestraffing gevraagd, rekening houdend met haar blanco strafregister en het feit dat zij moeder is van drie schoolgaande kinderen .

De rechtbank gaat niet in op de door tweede beklaagde R. A. gevraagde opschorting vermits dit een onvoldoende sterk signaal is dat de bewezen verklaarde feit en ontoelaatbaar zijn.
Het geven van een ernstig signaal, in de vorm van de hierna bepaalde gevangenisstraffen en geldboete, is noodzakelijk om beklaagden te wijzen op de ernst van de feiten en hen duidelijk te maken dat deze niet worden getolereerd.

Voor tweede beklaagde , die nog over een blanco strafregister beschikt acht de rechtbank het gepast om een gedeelte van de gevangenisstraf met uitstel toe te kennen. Om het ontradend karakter van de straf te optimaliseren wordt het uitstel gekoppeld aan een uit steltermijn van 5 jaar.

Tevens legt de rechtbank beklaagden een ontzetting uit van zijn rechten op, conform de

artikelen 31 en volgende en 433novies van het Strafwetboek voor de duur van 5 jaar.

## 2.2. **VERBEURDVERKLARING VERMOGENSVOORDELEN**

Omdat criminaliteit niet mag lonen, worden de vermogensvoordelen die uit de bewezen misdrijven zijn verkregen ten bedrage van 37.570 euro uit hoofde van tenlasteleggingen A en B verbeurd verklaard overeenkomstig de artikelen 42, 3° en 43bis van het Strafwetboek en gedeeltelijk toegewezen aan de burgerlijke partij ten belope van het hierna toegekende bedrag.

Dit betreft een absoluut minimaal te weerhouden vermogensvoordeel , dat gebaseerd is op de via wisselkantoren genoteerde geldverzending en van burgerlijke partij aan beklaagde C. E.. Andere bedragen zouden via tussenkom st van derden zijn getransfereerd .

## BEOORDELING OP BURGERLIJK GEBIED

## 3. BURGERLIJKE VORDERING V. I.

Burgerlijke part ij heeft onbetwistbaar schade geleden ten gevolge van de bewezen verklaarde feiten voor zien on d er tenlasteleggingen A en B.

Zij vordert een materiële schadevergoeding van **3.630.000,00 euro**, gebaseerd op de maandelijkse gemiddelde verdiensten van 30.000,00 euro, een morele schadevergoeding van **7.500 euro** en een rechtsplegingsvergoeding van **18.000,00 euro**.

De vordering van burgerlijke partij is gebaseerd op haar prostitutie-activiteiten, waarbij eerste beklaagde C. E. zich jarenlang haar dagelijkse inkomst en toe-eigende en tweede beklaagde R. A. hiervan mee profiteerde.

C. E. beperkt zich tot de onbevoegdheid van de rechtbank om kennis te nemen van de burgerlijke vordering.

R. A. betwist de vordering cijfermatig en verzoekt ondergeschikt om een herleiding van de bedragen tot wat gebruikelijk is.

De materiële schade, begroot op de inkomst en die V. I. zou verdiend hebben in de prost it ut ie, kan niet als basis di enen voor de burgerlijke vordering tot schadevergoeding.

Voor de morele schadevergoeding verwijst burgerlijke partij naar de jarenlange terreur van eerste beklaagde, die samen met tweede beklaagde grotendeels op kosten van burgerlijke partij leefde (en met haar inkomst en onroerende investeringen deden), wat gepaard ging met verbale en fysieke agressie, en die haar telkens opnieuw dwong en/of aanspoorde om zich te blijven prostitueren .

De rechtbank kent de morele schadevergoeding ex aequo et bono toe, redelijk en billijk begroot op 7.500,00 euro.

Het bedrag van de morele schadevergoeding dient vermeerderd met de interesten en een herleide rechtsplegingsvergoeding (basisbedrag) zoals hierna bepaald.

**TOEGEPASTE WETTEN**

De rechtbank houdt rekening met de volgende artikelen die de bestanddelen van de misdrijven en de strafmaat bepalen, en het taalgebruik in gerechtszak en regelen:

art . 1, 2, 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35, 37, 41 wet van 15 juni 1935;
art. 1, 2, 3, 25, 31, 38, 40, 44, 45, 50, 65, 66, 79, 80 strafwetboek
art. 4 V.T.Sv
art . 226-227 Sv
artikelen 21, 22, 23, 26, 27 van de wet van 17/4/1878, gewijzigd door artikel 25 van de wet van 24/ 12/ 1993, gewijzigd door de wetten van 11 december 1998 en 16 juli 2002 en door artikel 33 van de programmawet van 5 augustus 2003
alsook de wetsbepalingen aangehaald in de inleidende akte en in het vonnis.

**De rechtbank:**

**Op tegenspraak ten aanzien van C. E., R. A., V. I.,**

**Op strafgebied**

**Ten aanzien van C. E., eerste beklaagde**

Veroordeelt C. E. voor de vermengde feiten van de tenlasteleggingen A en B:

> tot een **gevangenisstraf** van **3 jaar** en tot een **geldboete** van **6000,00 EUR** zijnde 1000,00 EUR verhoogd met 50 opdeciemen.
>
> Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 90 dagen.

Ontzet overeenkomstig artikelen 31 en volgende en 433novies van het Strafwetboek beklaagde uit de rechten zoals opgesomd in artikel 31 eerste lid van het Strafwetboek voor een termijn van **VIJF JAAR**.

Verklaart **verbeurd** overeenkomstig artikel 42, 3° en 43bis Sw. de vermogensvoordelen voor een bedrag van 37.570,00 euro, met gedeeltelijke toewijzing aan de burgerlijke partij à rato van haar vordering.

Veroordeelt C. E. tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdeciemen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffer s van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders

- een bijdrage van 20,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand

- een vaste vergoeding voor beheerskosten In straf zaken. Deze vergoeding bedraagt 50, 00 EUR

- de kosten van de straf vordering tot op heden begroot op 1/ 2 x 58,17 = 29,09 EUR

**Ten aanzien van R. A., tweede beklaagde**

Veroordeelt R. A. voor de vermengde feiten van de tenlasteleggingen A en B:

tot een **gevangenisstraf** van **2 jaar** en tot een **geldboete** van **6000,00 EUR** zijnde **1000,00EUR** verhoogd met 50 opdeciemen.

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 90 dagen.

Verleent **uitstel** van tenuitvoerlegging wat betreft de **gevangenisstraf** voor een termijn van **5 jaar, doch slecht s voor een gedeelte van 1 jaar**.

Ont zet overeenkomstig artikelen 31 en volgende en 433nov ies van het Strafwetboek beklaagde uit de rechten zoals opgesomd in artikel 31 eerste lid van het Strafwetboek voor een termijn van **VIJF JAAR** .

Veroordeelt R. A. tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdeciemen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders

- een bijdrage van 20,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand

- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 50,00 EUR

- de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op 1/ 2 x 58,17 = 29,09 EUR

**Op burgerlijk gebied**

Verklaart de eis van de burgerlijke partij V. I. ontvankelijk en gegrond als volgt :

Veroordeelt C. E. en R. A. hoofdelijk om als morele schadevergoeding te betalen aan de burgerlijke partij V. I. de som van zevend ui zend vijfhonderd euro (7500, 00 EUR) definitief, te vermeerderen met de vergoedende interesten begroot op de wettelijke interest voet vanaf de klacht van burgerlijke partij, 3 augustus 2016 en met de gerechtelijke intresten vanaf heden tot algehele betaling , onder aftrek van wat zij zal ontvangen ingevolge de verbeurdverklaring met toewijzing .

Veroordeelt C. E. en R. A. hoofdelijk om als rechtsplegingsvergoeding aan V. I. te betalen de som van 1080,00 EUR (art.1022 Gerechtelijk Wetboek - art .1 tot 13 Wet van 21/ 4/ 2007 - art.162 bis - 194 Wetboek van Strafvordering).

Wijst het meer- anders gevorderde af.

oOOo

Dit vonnis is gewezen door de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Antwerpen, kamer AC10:
- K. E., rechter- voorzitter
- P. C., rechter
- J. D. H., rechter

en uitgesproken in openbare terechtzitting op 22 december 2020 door de voorzitter, in aanwezigheid van een magistraat van het openbaar ministerie ,
met bijstand van griffier F. V. H..